

Af *Søren Andersen* til socialministeren:

„Mener ministeren, at det nuværende cirkulære til børneværnene angående undersøgelse af de hjem, der tilbyder at tage børn i pleje, er udformet, så det giver anledning til en betryggende undersøgelse af hjemmets egnethed, eller agter ministeren at udstede et nyt cirkulære?“

Søren Andersen: Mit spørgsmål er foranlediget af den debat i pressen, som mishandlingen af et plejebarn i Stenlille på Sorøegnen har givet anledning til.

Det er ikke længe siden, den højtærede minister gav udtryk for det formålstjenlige i at få de såkaldte glemte børn anbragt i privat familiepleje, et synspunkt, som jeg deler med ministeren. Samtidig kan vi vel også være enige om, at det er nødvendigt, simpelt hen fordi vi mangler børneinstitutioner, at der i fremtiden i højere grad tages mod private tilbud om pleje. Men så må man også kræve, at der skabes den bedst mulige garanti for plejehjemmenes egnethed, derunder plejeforældrenes egnethed som plejeforældre.

Man skelner mellem to grupper af plejebørn i familiepleje, nemlig dem, som børneforsorgen har anbragt, og dem, der er privat anbragt. I begge tilfælde skal plejehjemmene godkendes af det lokale børneværn, og kravene for at blive godkendt er de samme. Tilfældet i Stenlille var mig bekendt en privat anbringelse, og jeg kan ikke af pressereferaterne se, i hvor høj grad der er fejlet med hensyn til anbringelse og tilsyn. Denne sag må naturligvis gå sin gang, men jeg vil gerne være medvirkende til gennem mit spørgsmål at skabe øget tryghed for, at fejl ikke begås i fremtiden. Jeg har derfor set på lovens bestemmelser om godkendelse af plejehjem. Det er i loven nævnt, hvem der må modtage plejebørn, hvor mange de må have; og forinden plejetilladelse gives, skal børneværnsudvalget have aflagt besøg i det vordende plejehjem og sikret sig, at der foreligger en sundhedsattest både for barn og for plejeforældre. Derudover skal børneværnet foretage en vurdering af, om man kan antage, at barnet vil komme under god påvirkning og uddannelse, og om de økonomiske vilkår for anbringelsen er rimelige.

Jeg må sige, at da jeg stillede mit spørgs-

mål og så, hvor svagt loven var formuleret, havde jeg faktisk regnet med, at den var uddybet med et cirkulære. Havde det ikke været på sin plads, at et sådant cirkulære var udsendt, og var det ikke også rimeligt, at der fandt en undersøgelse sted i retning af at sikre og i det hele taget påse, om de, der ønsker børn i pleje, har været under åndssvageforsorg, har været på statshospital eller har været straffet, sådan at de nævnte oplysninger kunne tages med i betragtning ved anbringelsen?

Man må ikke diskriminere, siger direktøren for åndssvageforsorgen. Jeg må dog sige her personligt, at der må stilles større krav, når man modtager andres børn, end der stilles for at have sine egne.

En ny lov skal nu føres ud i livet, og om dette spørgsmål siger § 78:

„Ingen må modtage et barn under 14 år i privat familiepleje uden at have skriftlig tilladelse dertil fra det stedlige børne- og ungdomsværn, der skal påse, at forholdene er opdragelsesmæssigt og sundhedsmæssigt forsvarlige, og at plejeanbringelsen i øvrigt er til barnets tarv.“

Denne tekst er noget mere sigende end teksten i den nugældende lov, men jeg er ikke tilfreds hermed, og det er da også grunden til mit spørgsmål, om den højtærede minister i forbindelse med den nye lov vil udsende et vejledende cirkulære, eller om ministeren vil lade det gå, som det hidtil er gået.

Socialministeren (Bundvad): Ligesom det ærede medlem beklager jeg i høj grad den sag, vi har været vidne til i Stenlille — det er den, der giver det ærede medlem anledning til at overveje, om de bestemmelser, vi har, er fyldestgørende.

Herom kan jeg oplyse, at den gældende børneforsorgslov i selve teksten fastsætter de betingelser, der skal være opfyldt, inden et børneværn kan give en familie tilladelse til at modtage et barn under 14 år i familiepleje. Det bestemmes i lovens § 43, at børneværnet skal undersøge anbringelsesstedet, og at det skal have forelagt lægeerklæring om både plejeforældrenes og barnets helbredstilstand. Loven opstiller derudover betingelser for plejeforældrenes alder og for antallet af børn, der må være i et plejehjem, og så er der en begrænsning i adgangen til